

‘Ik heb 43 jaar in een bakkerij gewerkt, en had genoeg van de drukte en het vroege opstaan’

Huib van der Horst, bestuurslid van Vrienden van de Veerponten, sprak met Ronald Kramer, vrijwilliger bij de Fietspont Keimpetille.

Hoe kwam jij bij de Fietspont terecht?

Ik ben geboren en getogen op Texel. Toen ik ruim 3 jaar geleden met mijn vrouw van Texel naar Friesland verhuisde, wilde ik me wel ergens nuttig maken. Al snel na de verhuizing las ik in een huis-aan-huisblad dat er vrijwilligers gezocht werden voor het pontje. Daar heb ik op gereageerd en zo ben ik pontschipper geworden.

Ik vind het belangrijk om als nieuwkomer in Friesland mijn steentje als vrijwilliger bij te dragen. Niet alleen om mee te kunnen helpen, maar ook om wat makkelijker de Friese samenleving binnen te komen en te worden geaccepteerd.

(tekst gaat verder onder de foto)

Wat doe je zoal?

Ik voer alle taken uit die ervoor zorgen dat de pont veilig passagiers heen en weer kan brengen. Dat begint met het klaarmaken van de pont voor het gebruik van de dag tot aan het afsluiten na afloop van een dag varen. De schippers hebben een eigen appgroep waar we storingen in melden en het rooster invullen. De pont heeft als regel dat er altijd met een schipper en een co-schipper wordt gevaren. Er wordt dagelijks in twee ploegen gevaren. De eerste dienst van 10.00 tot 14.00 uur en de tweede dienst van 14.00 tot 18.00 uur.

Heel belangrijk bij het varen met de fietspont is: neem de tijd en denk aan de veiligheid. Het Van Harinxmakanaal is dan wel niet bijzonder druk, toch komen er regelmatig grote binnenvaartschepen langsvaren. Dan beseft je wel dat een pontje van 12 meter slechts een notendop is op dit vaarwater.

Wie worden er overgezet?

Onze fietspont heeft afgelopen jaar ruim 13.000 passagiers overgezet. Sinds corona is dat aantal flink gestegen (zie grafiek). Daar zijn veel mensen uit de directe omgeving van het pontje en uit Franeker en Leeuwarden, waar we tussenin liggen. Daarnaast zien we ook aardig wat toeristen, zoals Belgen en Duitsers. Maar ik heb ook mensen die verder weg kwamen: uit Zuid-Afrika of Canada bijvoorbeeld.

Tijdens een van mijn eerste diensten bij het pontje stapte er een groepje fietskampeers uit Drenthe aan boord. Een van de leden van die groep blijkt mijn voormalige overbuurman te zijn, die een half jaar tevoren van Texel naar Drenthe verhuisd was. Dan denk ik, hoe klein kan de wereld eigenlijk zijn.

Wat is het meest uitdagende aan je werk?

Onze pont is elektrisch aangedreven en heeft zonnepanelen op het dak. De techniek is prima in orde. Varen met de pont is bij mooi stil weer heel goed te doen. Dan heb je weinig tot geen problemen bij het aan- en afmeren. Maar we varen ook bij windkracht vijf of zes. Dan vind ik het een hele uitdaging om de passagiers netjes van de ene naar de andere kant over te zetten!

Hoe is de samenwerking met de anderen?

We hebben bijna 50 vrijwillige schippers. Het inroosteren gebeurt naar behoefte en is afhankelijk hoeveel tijd iemand heeft. De een vaart 2 maal per week, de ander 1 maal per drie weken. Dat betekent dus dat je in veel wisselende samenstellingen vaart. Zodoende leer je de andere vrijwilligers ook goed kennen. Het mooie is dat ze allemaal net weer even anders varen en anders tegen de dingen aankijken. Dan leer je veel van elkaar.

Zou je anderen aanraden om vrijwilliger te worden bij de Fietspont Keimpetille?

Als je denkt dat varen op een pontje leuk is kan ik alleen maar zeggen: meld je aan!

Je krijgt dan een map met gegevens over de pont, het varen, aanleggen, EHBO-informatie etc. Daarna volgt een praktische opleiding, en mag je varen op de pont. We hebben drie personen die de aspirantschippers opleiden. Bij genoeg training word je aan de lijst van schippers toegevoegd en kan je worden ingeroosterd. Als je opziet tegen het varen maar wel graag wilt helpen, ben je van harte welkom om in ons ponthuis en op het terras te helpen.

Het geeft heel veel voldoening om met dit pontje mensen over te zetten, een praatje te maken en naar hun verhalen te luisteren. Daar de tijd voor nemen en te onthaasten is iets wat tegenwoordig nogal eens wordt vergeten.

Maar als ik het iets algemener insteek: zonder vrijwilligers ligt haast elke activiteit stil. Vind je het leuk om evenementen te bezoeken? Bedenk dan dat daar haast altijd vrijwilligers voor nodig zijn. Als je iets leuk vindt om te doen, dan kost de tijd die je daarin steekt je eigenlijk geen moeite. Gewoon doen dus!

